

[Korsgaard.]

udvalg faar Lejlighed til at følge Teatrets Økonomi i det kommende Aar. Jeg ved vel, at der er dem, der mener, at Rigsdagen efterhaanden er ved at paatage sig Opgaver, der ligger udenfor Rigsdagens Natur, idet de til en vis Grad griber ind i Administrationens Arbejde. Jeg hører ærlig talt til dem, der mener, at man ikke skal stille en saadan Skillelinie alt for skarpt op. Med Hensyn til det kongelige Teaters Økonomi er vel nok stort set Forholdet det, at ikke saa forfærdelig mange, hvad enten de kommer fra Rigsdagen eller andre Kredse, paa Forhaand har saa overmaade stor Forstand paa at bedømme, om de Penge, der anvendes paa Teatret, er rimeligt udgivet, eller der er udgivet for mange af dem. Jeg er yderligere af den Mening, at Rigsdagsmænd ikke behøver at være dummere end Folk i Almindelighed, og jeg kan ikke se rettere, end at da det dog er Rigsdagen, der skal staa til Ansvar for Befolkningen for, at man ikke bruger flere Penge, end rimeligt er, er det naturligt gennem et Rigsdagsudvalg i et Prøveaar at se at komme til Bunds i, om de Mennesker, der faar med denne Sag at gøre, kan paavise Besparelser af virkelig stor Betydning. Der kan ikke være Tvivl om, at set diletantisk, udefra, kan man meget vanskeligt forstaa, at det skulde være nødvendigt til ikke helt faa Grupper af Udgiftsposter at anvende saa store Beløb, som der i Virkeligheden anvendes. Det bliver der nu Lejlighed for Rigsdagen til at undersøge nærmere gennem disse delegerede. Jeg maa altsaa sige, at jeg tror, det er en rimelig Foranstaltning.

Som allerede sagt, er det en given Ting, at den Ordning, vi nu træder ind i, kun skal gælde for et Aar; det er jo Forudsætningen for det hele, men hvad saa? Ja, der kan da ikke være nogen Tvivl om, at paa det Spørgsmaal kan der i Øjeblikket ikke gives noget Svar.

Jeg maa ogsaa sige, at det forekommer mig at være en lykkelig Idé, at man til Afklaring af dette Forhold snarest muligt nedsætter en Teaterkommission. Nu kan man jo altid være noget i Tvivl om, hvorvidt en Kommission er netop det rette Organ til at finde ud af Vanskeligheder, som en Minister i givet Fald daarligt kan løse alene. Men for mig ligger Hovedinteressen i Kommissionen deri, at man igennem den faar Lejlighed til at faa de Kræfter, som i Fremtiden økonomisk faar Indflydelse, til at tale sammen om Tingene. Jeg haaber og gaar ud fra som givet, at der indenfor denne

Kommission vil komme til at sidde Repræsentanter baade naturligvis for Rigsdagen, for det kongelige Teater, for Statsradiofonien og for de Kommuner, der er Tale om at interessere i Teatrets Fremtid. Jeg nægter ikke, at jeg lægger megen Vægt paa, at en saadan Kommission kommer til at arbejde, og jeg haaber altsaa, at Ministeren, mere officielt, om jeg saa maa kalde det, fra denne Talerstol vil give Tilslutning til Tanken om dens Nedsættelse.

Alt taget i Betragtning mener jeg altsaa, at det Beløb, det foreslaas at anvende for det kommende Aar, ikke er uforsvarligt stort, og da jeg oven i Købet mener, at det er uforsvarligt at slaa Ting i Stykker, som meget vanskeligt atter vil kunne heles, maa jeg paa det mest indtrængende anbefale, at man stemmer for Bevillingen paa de 750 000 Kr. — ja, det bliver der for saa vidt ingen Lejlighed til, men jeg maa opfordre til at stemme imod en Nedsættelse af denne Bevilling med 500 000 Kr.; og at jeg naturligvis ogsaa maa anbefale at stemme imod den Tekstanmærkning, som er foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby), er ligetil. Maaske burde jeg rent formelt vente med at sige dette, indtil det ærede Medlem har anbefalet dette Forslag, men jeg antager, det gaar nok saa hurtigt, naar jeg med det samme anbefaler at stemme imod.

Povlsen: Jeg skal tillade mig at anbefale at stemme imod det af Partiet Venstre stillede Ændringsforslag Nr. 230 om at nedsætte Tilskuddet til det kongelige Teater med $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. fra $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. til $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og samtidig anbefaler jeg ogsaa at stemme imod det af det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) stillede Underændringsforslag Nr. 231 om at indsætte en Anmærkning, der paalægger Undervisningsministeren straks at ophæve Operaen og Balletten og at drive det kongelige Teater kun som Skuespilscene.

Naar jeg gør dette, er det ingenlunde, fordi jeg mener, at Statstilskuddet til det kongelige Teater ikke bør nedsættes, eller at vi, hvis dette ikke lader sig gøre, ikke kan komme til at staa overfor Nødvendigheden af at opgive Operaen og Balletten. Tværtimod! Allerede i 1927 ved første Behandling af Forslaget om Opførelse af en Bygning til Brug for Statsradiofonien og Forslaget vedrørende det kongelige Teaters Bygnings- og Sceneforhold, altsaa det Stensballe-Byskov'ske Projekt, udtalte jeg, at den heri foreslaaede Ordning af det kongelige Teaters Forhold ikke kunde være den endelige. Den paaregnede et Statstilskud til